

เหตุผลที่ว่าทำไมเราจึงต้องสร้างบารมี ..?

นำเสนอเมื่อ : 30 พ.ค. 2552

บารมีคืออะไร ?

คำจำกัดความโดยย่อของคำว่า "บารมี" มีอยู่ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ บารมี คือ บุญที่มีคุณภาพพิเศษ ซึ่งเกิดจากการสร้างบุญที่มืองค์ประกอบ ๓ ประการ ได้แก่

๑. ทำอย่างถูกวิธี คือ สร้างบุญอย่างถูกหลักวิชา ไม่ใช่ทำแบบสะเปะสะปะ และไม่มีอะไรขาดตกบกพร่องด้วย

๒. ทำแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพัน คือ ในการทำบุญแต่ละครั้ง ไม่ใช่ทำแบบเหยาๆ แหยะๆ แต่ว่าทำแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพันกันทีเดียว

๓. ทำอย่างต่อเนื่อง คือ ทำอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่นานๆ ถึงจะทำสักครั้งหนึ่ง หรือไม่ใช่ทำเป็นบางครั้งบางคราวเท่านั้น

ถ้าเป็นนักมวยก็ต้องบอกว่า ตั้งแต่ยกแรกจนถึงยกสุดท้าย มีแต่หมัดน็อกทั้งนั้นเลย ประเภทหมัดแย็บ หรือว่าเตะนฟุตบอลไปรอบๆ เวที่ไม่มีมีหอก

บุญคืออะไร?

บุญ คือ พลังงานบริสุทธิ์ชนิดหนึ่ง ที่เกิดขึ้นมาในใจทุกครั้ง เมื่อเราตั้งใจจะละชั่ว ตั้งใจทุ่มเททำความดี และตั้งใจกลั่นใจให้ใสเป็นแก้ว ใส เป็นเพชร

ทำนองเดียวกับการที่เรากินอาหารนั้นแหละ คือ เมื่อกลืนข้าวเข้าไป ก็เกิดการย่อยขึ้นภายในตัว แล้วเกิดเป็นพลังงานขึ้นมาหล่อเลี้ยงร่างกายของเรา ให้เจริญเติบโต

แต่ว่าพลังงานที่เกิดจากอาหาร กับพลังงานที่เกิดจากการตั้งใจละความชั่ว ทุ่มเททำความดี และกลั่นใจให้ใส ซึ่งท่านเรียกว่า " บุญ " นั้นเป็นพลังงานคนละรูปแบบกัน

อานุภาพของบุญ

บุญมีอานุภาพพิเศษที่สำคัญ คือ สามารถชำระใจของเราให้สะอาดบริสุทธิ์ ยิ่งกว่านั้น บุญที่สั่งสมมาดีแล้ว ยังส่งผลพิเศษๆ ได้อีกมากมาย

เช่น ไม่ว่าจะเป็นมหาเศรษฐี เป็นพระราชา เป็นพระอรหันต์ เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ตาม ย่อมเกิดจากบุญที่สร้างเอาไว้ทั้งนั้น

แม้กระทั่งขอทานก็ยังคงมีบุญเลย ไม่อย่างนั้นคงไม่มีโอกาสเกิดเป็นคนกับเขาหรอก ป่านนี้คงเกิดเป็นหมหมา กา ไก่ไปแล้ว

เพราะฉะนั้น ความสำเร็จ ความสมหวัง ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกประการ ล้วนเป็นผลมาจากบุญทั้งสิ้น

คุณสมบัติของบุญ

คุณสมบัติของบุญที่ชาวพุทธคุ้นเคยกันดี มีอยู่ ๒ เรื่องใหญ่ๆ คือ

๑. เก็บสะสมเอาไว้ได้ บุญสามารถเก็บสะสมเอาไว้ในใจของคนเรา เหมือนอย่างกับกระแสไฟฟ้าที่สามารถชาร์จเก็บสะสมเอาไว้ในแบตเตอรี่นั่นเอง

๒. อุทิศให้กับผู้ที่ละโลกไปแล้วได้ บุญมีคุณสมบัติคล้ายกับน้ำ คือ สามารถที่จะไหลไปได้ไกลๆ

อุปมาเหมือนน้ำจากภูเขา ไหลลงไปสู่ทะเลที่อยู่ไกลแสนไกลได้ฉันใด บุญก็สามารถที่จะอุทิศให้กับผู้ที่ละโลกไปแล้ว แม้อยู่กันคนละโลกได้ฉันนั้น

ประการที่ ๒ บารมี คือ นิสัยเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบุญ สร้างกุศล เพื่อที่จะละชั่วให้ขาดจากใจได้เด็ดขาด แล้วก็รักในการทำความดี รักในการกลั่นใจให้ใสยิ่งขึ้นไป

นิสัยคืออะไร?

นิสัย คือ พฤติกรรมที่เคยชินทั้งทางกาย วาจา และใจ จะเรียกว่าเป็นโปรแกรมประจำตัวของแต่ละคนก็ได้

โดยตอนเล็กๆ มีพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ลุงป้าน้าอา ช่วยเป็นโปรแกรมเมอร์ให้ พอโตขึ้นมาตัวเองนั้นแหละก็จะทำหน้าที่เป็นโปรแกรมเมอร์ให้กับตัวเอง

นิสัยเกิดขึ้นได้อย่างไร?

นิสัยเกิดจากการคิด การพูด การกระทำ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซ้ำแล้วซ้ำอีกอยู่เป็นประจำจนกระทั่งกลายเป็นความเคยชิน พอมีโอกาสก็กระทำอย่างนั้นอีก

เช่น ผู้ที่มีนิสัยดี มีโอกาสเมื่อไหร่ก็ชอบที่จะเลือกทำแต่กรรมดี บุญที่เกิดขึ้นจึงส่งผลให้มีแต่ความสุขความเจริญ

ส่วนคนที่มีนิสัยไม่ดี มีโอกาสเมื่อไหร่เป็นต้องทำความชั่วทุกทีไป บาปที่เกิดขึ้นมาก็จะไปเผาผลาญใจ ทำให้มีแต่ความทุกข์ ความเดือดร้อนอยู่รำไป

เพราะฉะนั้น ความสุข ความเจริญ ความทุกข์ ความเสื่อมของมนุษย์ ล้วนขึ้นอยู่กับนิสัยของตัวเองทั้งสิ้น

พฤติกรรมในการทำความดีและความชั่วของมนุษย์

พฤติกรรมในการทำความดี หรือทำความชั่วของมนุษย์นั้น พบว่าเวลามนุษย์ทำความชั่วมักจะทำแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

เช่น รู้ว่าการดื่มเหล้าไม่ดี จะทำให้เป็นโรคตับแข็งถึงตายได้ แต่แล้วก็ยังไปดื่มมันอีก

รู้ว่าการลัก การขโมย เป็นสิ่งไม่ดี ถ้าหากถูกเขาจับได้จะต้องติดคุกติดตะราง หรือเขาอาจจะฆ่าเอาได้ แต่แล้วก็ยังไปลัก ไปขโมยของเขาอีก เป็นต้น

ความชั่วที่ทำแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพันเหล่านี้ จะกลายเป็นโปรแกรมที่ฝังลึกอยู่ในใจมนุษย์ มีโอกาสเมื่อไหร่ก็มักจะทำความชั่วมันได้ง่ายๆ ในปัจจุบันเราจึงได้เห็นคนที่ชอบทำความชั่วอยู่เกลื่อนเมือง

ส่วนเวลามนุษย์ทำความดีต่างๆ ที่รู้ว่าการทำทาน การรักษาศีล การนั่งสมาธิเป็นสิ่งที่ดี แต่จะมีใครสักกี่คนในโลกนี้ ที่ทำทานโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

มีใครบ้างที่รักษาศีลโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ชนิดใครเอามีดมาจ่อคอ เอามีดมาจ่อหัว บังคับให้ทำความชั่วมิยอมยอมทำ

มีใครบ้างที่นั่งสมาธิโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เห็นมีแต่เอาหมอนเป็นเดิมพันกันทั้งนั้นแหละ

เมื่อเป็นอย่างนี้ก็เท่ากับบอกว่า มนุษย์กำลังตกอยู่ในภาวะอันตรายเสียแล้ว เพราะวณิษย์ที่ดีย่อมมักจะเกิดจากการทำความดีเป็นครั้งคราว และทำอย่างไรก็ไม่ค่อยจะเต็มทีนัก ส่วนวณิษย์ที่ไม่ดีกลับทำแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

การที่จะแก้ไขวณิษย์ไม่ดีเหล่านี้ให้หมดไป จึงมีอยู่วิธีเดียว คือ ในเมื่อเวลาทำความชั่วก็ทำแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เพราะฉะนั้น เราจะต้องฝืนใจเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ในการทำความดีเช่นเดียวกันด้วย ยิ่งกว่านั้นยังต้องทำไ้มากกว่า โปรแกรมที่ดีๆ จึงจะสามารถไปลบกลางโปรแกรมชั่ว ให้เด็ดขาดลงไปได้ การเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ในการทำความดีให้ยิ่งกว่านี้ เรียกว่า "การสร้างบารมี" นั่นเอง

และนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมเราจึงต้องสร้างบารมี